

for Skuespillet. Hertil kan af Statskassen anvendes indtil 1 800 000 Kr. For denne Sum vil man kunne faa et Skuespilhus, som svarer til Nutidens Krav og normalt vil kunne drives *uden* Tilskud fra Staten. Staten afvikler sin Drift af Opera og Ballet, og Statstilskud til Musiklivets Fremme i og udenfor Hovedstaden, herunder til en eventuel kommunal eller privat dreven Opera og Ballet, gives paa Finansloven. Der aabnes herved Mulighed for paa en anden Maade end hidtil i denne Henseende at stille det øvrige Land lige med Hovedstaden. Det er Mindretallets Opfattelse, at Musiklivet ikke blot ikke vil tabe, men derimod vil vinde ved denne Nyordning. Den musikalske Interesse er saa stor og stærk, at den hurtig vil skabe andre og bedre ydre Former for Musiklivet end dem, det nuværende kongelige Teater byder det.

I Henhold til ovenstaaende stiller Mindretallet Ændringsforslaget under Nr. 2.

Et *fjerde Mindretal* (Gamborg og Valdemar Nielsen) er paa det rene med, at en i kunstnerisk og økonomisk Henseende forsvarlig Drift af det kongelige Teater under de nu herskende Forhold er umulig, og anser det for tvingende nødvendigt, at der gennemføres radikale Ændringer i Ordningen. Allerede Bygningens ganske forældede Indretning foraarsager urimelig store Udgifter f. Eks. til Maskinpersonale m. m.; men særlig den Omstændighed, at det er umuligt at udnytte paa forsvarlig Maade de 4 kunstneriske Personalere (Skuespil-, Opera- og Balletpersonalet samt det kongelige Kapel), naar der kun findes 1 — oven i Købet utilfredsstillende indrettet — Scene og alt for faa Prøvesale og lignende Lokaler, vil altid gøre den nuværende Ordning skæbnesvanger for Økonomien og i øvrigt ogsaa for det kunstneriske Udbytte.

Mindretallet ønsker da for det første Teatret paa Kongens Nytorv ombygget i Overensstemmelse med det fremsatte Lovforslag, men kan af finansielle Hensyn gaa med til at *udsætte* Indrettelsen af

den mindre — intime — Scene, ihvorvel en saadan synes i høj Grad ønskelig for Skuespilkunstens Fremme. Til Ombygningen er Udgiften anslaaet til 1 800 000 Kr.

Naar der paa denne Maade er sørget for Skuespillet, ønsker Mindretallet Operaens og Balletens Kaar sikret paa lige saa betryggende Maade under Statens Førelse, men i Samarbejde med Staden København og de omliggende Kommuner. Selv om nemlig hele Landet er i høj Grad interesseret i, at Hovedstaden er et Kulturcentrum af Rang, maa det dog huskes, at Hovedstadens og dens nærmeste Omegns Beboere har den letteste Adgang til at nyde godt af dens Institutioner. Det er da kun rimeligt, at disse Kommuner baade deltager i Omkostningerne — straks og aarligt — og i Administrationen og det dermed følgende Ansvar for, at Opera og Ballet kommer til at indtage et højt kunstnerisk Standpunkt.

Naar Ændringsforslaget under Nr. 2 tilsigter at lade Opera og Ballet overgaa til privat Drift — endogsaa uden at Formerne for en saadan i fjerneste Grad er fastslaaede — kan Mindretallet ikke paa nogen Maade være med dertil. Musiklivet er af en saa eminent Betydning for Befolkningen, og Operaen er et saa betydningsfuldt Led af det, at Staten efter Mindretallets Mening har en absolut Pligt til at sørge for Operaens Trivsel. De store Kulturværdier, som Opførelse af ikke blot danske Operaer, men endog i særlig Grad de store udenlandske Komponisters Arbejder, der jo har en absolut international Karakter og Betydning, repræsenterer, kan ikke undværes i Danmark, og Staten bør sikre den store Befolkning Tilførsel af dem.

Skulde man i Fremtiden unddrage nogen af de tre Kunstarter Statens Støtte, vil Mindretallet mene, at det bedre kunde lade sig gøre for Skuespillet Vedkommende. God Skuespilkunst kan trives uden Tilskud, men vil man ikke risikere, at Operaen synker ned til at blive et Sted, hvor der hovedsagelig opføres tarve-